

Dosarul nr. 2ra-387/23
2-20067102-01-2ra-13032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Crigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, I. Cotruță, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pantaz Maria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Autoforța”, intervenient accesoriu Maladeț Alina cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în serviciu, încasarea salariului restant, a compensației pentru neachitarea în termen a salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Pantaz Maria și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 13 iunie 2020, Pantaz Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Autoforța”, intervenient accesoriu Maladeț Alina cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în serviciu, încasarea salariului restant, a compensației pentru neachitarea în termen a salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că a fost angajată la „Autoforța” SRL în funcție de contabil, încheind în acest sens pentru un termen nedeterminat un contract individual de muncă între „Autoforța” SRL în calitate de angajator și Pantaz Maria în calitate de salariat.

A relatat că, timp de 15 ani a activat conștiincios, profesional și cu responsabilitate la SRL „Autoforța”, iar pe perioada sa de activitate nu a admis încălcări a disciplinei de muncă și nu a fost sancționată disciplinar.

A susținut că, la data de 19 decembrie 2019, în baza cererii depuse de către

aceasta, a fost emis ordinul nr. 55-P prin care i s-a acordat concediul anual plătit pe un termen de 56 zile calendaristice, de la 26 decembrie 2019 până la 22 februarie 2020.

De asemenea, a afirmat că ulterior, a fost forțată de conducerea SRL „Autoforța” să modifice cererea de concediu, cu includerea în aceasta a mențiunii „cu ulterioara demisie”, motiv din care ordinul nr. 55-P din 19.12.2019 a fost modificat.

A relevat că, în perioada 13 ianuarie 2020 – 24 ianuarie 2020, reclamanta Pantaz Maria a fost în concediu medical, în baza certificatelor de concediu medicale seria 01 nr.3734378 din 13 ianuarie 2020, în acest sens fiind emis ordinul nr. 04-P din 18 februarie 2020. De asemenea, în perioada 03 martie 2020 – 14 martie 2020, aceasta a fost în concediu medical, în baza certificatelor de concediu medical seria 01 nr. 3735219 din 03 martie 2020, astfel fiind emis ordinul nr. 09-P din 16 martie 2020.

Totodată, a consemnat faptul că, concediile anuale plătite i-au fost prelungite cu termene suplimentare pentru aflarea ei în concedii medicale.

A specificat că, la data de 06 martie 2020 a depus o cerere la SRL „Autoforța” prin care și-a retras cererea de demisie și a solicitat menținerea acesteia în funcția de contabil, cererea fiind înregistrată cu nr. de intrare 03 din 09 martie 2020.

Consideră că, ordinul nr. 09-P din 16 martie 2020 este ilegal, iar încetarea raporturilor de muncă pe motiv de demisie, a fost una forțată de către întreprinderea pârâta ori acest act nu a exprimat consimțământul și libera voință a reclamantei.

A subliniat că SRL „Autoforța” a acționat cu rea-credință și nu a dorit să execute obligațiile sale în calitate de angajator conform Codului muncii, iar în procesul de încetare a raporturilor de muncă cu reclamanta, pârâta a comis și alte încălcări a normelor de drept.

Astfel, a opinat că, pentru perioada din 26 martie 2020, urmează a fi calculată și penalitatea pentru neachitarea în termen a plăților cuvenite.

Pantaz Maria a solicitat anularea ordinului nr. 09-P din 16 martie 2020 în partea încetării ulterioare a contractului individual de muncă din 26 martie 2020 ca fiind ilegal, restabilirea la locul de muncă în calitate de contabil în cadrul SRL „Autoforța”, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a salariului pe perioada absenței forțate de la locul de muncă, penalitatea pentru neachitarea în termen a plăților, suma în mărime de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciului moral precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

La data de 28 februarie 2022 Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav a declarat apel împotriva hotărârii din 21 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Pantaz Maria și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond este corectă, or, ordinele SRL „Autoforța” în partea încetării contractului individual de

muncă cu Pantaz Maria, au fost emise în corespundere cu dispozițiile legale incidente speței, și în baza cererii de demisie depusă de însăși reclamanta Pantaz Maria.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că afirmațiile indicate cu privire la pretinsa presiune, constrângere sau impunere a acesteia de a demisiona, nu au fost probate în nici un mod. Cu referire la acest aspect, instanța de fond în mod temeinic a respins înscrisul anexat (f.d.62) în susținerea poziției sale, întrucât nu constituie o probă pertinentă și concludentă din punct de vedere al admisibilității, dat fiind faptul că nu a fost elucidată proveniența acesteia, nu este indicată persoana care nemijlocit a întocmit-o, în ce circumstanțe și din ce motiv.

La data de 28 februarie 2023, Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat neaplicarea de către instanța de apel a legii care urma să fie aplicată, precum și interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Totodată, recurenta a invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, indicând la interpretarea eronată a legii, precum și aplicarea eronată a acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată recurentei la data de 28 decembrie 2022 (f.d.185).

Astfel, recursul, declarat la 28 februarie 2023, este în termen.

La 13 martie 2023, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților SRL „Autoforța” și Maladeț Alina, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 204).

Prin referința din 18 aprilie 2023, SRL „Autoforța”, reprezentată de avocatul Roșca Vladislav, a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Pantaz Maria,

reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Pantaz Maria, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi